

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119362177
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:6119362177.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31351026, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, proti žalovanej: O. A., V.. XX.XX.XXXX, B. P. Š. Č. XX, XXX XX Š. Č.S., B..Č.. Í., P., B., N. XX, o zaplatenie 8 650,51 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 2 225,- Eur s príslušenstvom zastavuje

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 722,09 Eur a to spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4 748,09 Eur počnúc od 01.09.2018 do 01.10.2018; zo sumy 4 659,09 Eur od 02.10.2018 do 31.10.2018; zo sumy 4 570,09 Eur od 01.11.2018 do 29.11.2018; zo sumy 4 481,09 Eur od 30.11.2018 do 01.03.2019; zo sumy 4 392,09 Eur od 02.03.2019 do 29.03.2019; zo sumy 4 303,09 Eur od 30.03.2019 do 30.04.2019; zo sumy 4 214,09 Eur od 01.05.2019 do 29.05.2019; zo sumy 4 125,09 Eur od 30.05.2019 do 01.07.2019; zo sumy 4 036,09 Eur od 02.07.2019 do 30.07.2019; zo sumy 3 947,09 Eur od 31.07.2019 do 30.08.2019; zo sumy 3 858,09 Eur od 31.08.2019 do 01.10.2019; zo sumy 3 769,09 Eur od 02.10.2019 do 29.10.2019; zo sumy 3 680,09 Eur od 30.10.2019 do 29.11.2019; zo sumy 3 591,09 Eur od 30.11.2019 do 31.12.2019; zo sumy 3 502,09 Eur od 01.01.2020 do 29.01.2020; zo sumy 3 413,09 Eur od 30.01.2020 do 02.03.2020; zo sumy 3 324,09 Eur od 03.03.2020 do 31.03.2020; zo sumy 3 235,09 Eur od 01.04.2020 do 29.04.2020; zo sumy 3 146,09 Eur od 30.04.2020 do 29.05.2020; zo sumy 3 057,09 Eur od 30.05.2020 do 30.06.2020; zo sumy 2 968,09 Eur od 01.07.2020 do 29.07.2020; zo sumy 2 879,09 Eur od 30.07.2020 do 31.08.2020; zo sumy 2 790,09 Eur od 01.09.2020 do 29.09.2020; zo sumy 2 701,09 Eur od 30.09.2020 do 29.10.2020; zo sumy 2 612,09 Eur od 30.10.2020 do 01.12.2020; zo sumy 2 523,09 Eur od 02.12.2020 do 29.12.2020; zo sumy 2 434,09 Eur od 30.12.2020 do 29.01.2021; zo sumy 2 345,09 Eur od 30.01.2021 do 02.03.2021; zo sumy 2 256,09 Eur od 03.03.2021 do 30.03.2021; zo sumy 2 167,09 Eur od 31.03.2021 do 29.04.2021; zo sumy 2 078,09 Eur od 30.04.2021 do 31.05.2021; zo sumy 1 989,09 Eur od 01.06.2021 do 29.07.2021; zo sumy 1 900,09 Eur od 30.07.2021 do 31.08.2021; zo sumy 1 811,09 Eur od 01.09.2021 do 29.09.2021 a zo sumy 1 722,09 Eur od 30.09.2021 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

IV. Dojednanie v čl. VII.. bode 1. úverovej zmluvy z 12.12.2014 v znení: „Klient v súlade s VOPF súhlasí s poistením na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti prostredníctvom Zmluvy o hromadnom poistení, uzatvorenej medzi stavebnou sporiteľňou a Wüstenrot poisťovňou, a.s.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu 02.09.2019 pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“) sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 8 650,51 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9 451,51 Eur od 01.09.2018 do 01.10.2018; zo sumy 9 362,51 Eur od 02.10.2018 do 31.10.2018; zo sumy 9 273,51 Eur od 01.11.2018 do 29.11.2018; zo sumy 9 184,51 Eur od 30.11.2018 do 01.03.2019; zo sumy 9 095,51 Eur od 02.03.2019 do 29.03.2019; zo sumy 9 006,51 Eur od 30.03.2019 do 30.04.2019; zo sumy 8 917,51 Eur od 01.05.2019 do 29.05.2019; zo sumy 8 828,51 Eur od 30.05.2019 do 01.07.2019; zo sumy 8 739,51 Eur od 02.07.2019 do 30.07.2019 a zo sumy 8 650,51 Eur od 31.07.2019 do zaplattenia; ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe žiadosti o poskytnutie úveru uzatvoril 12.12.2014 so žalovanou úverovú zmluvu č. 31348659/7930 (ďalej len „úverová zmluva“) a poskytol jej medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL (ďalej len „VOP“) v sume 14 000,- Eur, ktorý medziúver mal slúžiť na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver, pričom z tejto sumy bola suma 11 200,- Eur čerpaná žalovanou na základe jej písomnej požiadavky, ktorá skutočnosť bola žalovanej oznámená listom zo 16.12.2014 označeným ako „Oznámenie o výplate“. Žalovaná sa zaviazala splácať jej poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami v sume po 154,- Eur so splatnosťou každej splátky vždy prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca, pričom splátka sa považovala za včas zaplattenú, ak bola pripísaná na úverový účet najneskôr 16. deň v príslušnom mesiaci; prvá splátka bola splatnou 01.01.2015, čo bolo žalovanej oznámené listom z 22.12.2014 označeným ako „Začiatok splácania úveru“. Každá splátka medziúveru v sume 154,- Eur, ktorej súčasťou bol je cit. „... príplatok na hromadné poistenie dlžnej sumy vo výške 7,- EUR...“ bola v súlade s čl. III ods. 3 a čl. IV ods. 2 úverovej zmluvy prerozdelená na sumu vo výške 0,47 % z cieľovej sumy, ktorá bola použitá na sporenie, pričom táto časť splátky sa pripisovala na tzv. sporiaci účet a na sumu vo výške 0,58 % z cieľovej sumy, ktorá časť splátky bola použitá na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom a táto časť splátky sa pripisovala na tzv. medziúverový účet. Keby žalovaná splnila všetky podmienky pre pridelenie jej cieľovej sumy, vznikol by jej nárok na stavebný úver v zmysle zákona o stavebnom sporení a medziúver by sa transformoval na stavebný úver vo výške rozdielu medzi zostatkom dlžnej sumy medziúveru a nasporenou sumou, pričom získaný stavebný úver by sa úročil nižšou úrokovou sadzbou. Žalovaná však prestala uhrádzať riadne mesačné splátky, čím podmienky pridelenia stavebného úveru nespĺnila a keďže jej medziúverový účet vykazoval tzv. nedoplatok na riadnych splátkach, bola jej zasielaná upomienka a keďže aj po nej bola žalovaná po dobu dlhšiu ako 3 mesiace v omeškani so splácaním, bola žalobcom podľa čl. VIII ods. 3 úverovej zmluvy 31.08.2018 požiadaná o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 9 451,51 Eur a súčasne podľa prvej vety čl. VIII ods. 6 úverovej zmluvy sa od uvedeného termínu zvýšila platná úroková sadzba zostatku medziúveru o 5 % p.a., preto cit. „Žalobca má preto voči žalovanej nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. v zmysle § 369 ods. 1 ObZ.“ Podľa žalobcu cit. „Z predložených výpisov z účtu vyplýva, aké jednotlivé položky boli žalovanej účtované v jednotlivých rokoch a v akej výške do žiadosti o okamžité splatenie úveru, napr. poplatok za vedenie účtu, poplatky za upomienky, akú výšku finančných prostriedkov žalovaná na medziúverový účet vložila, aká suma z vložených finančných prostriedkov bola preúčtovaná na sporiteľský účet, aká bola výška úrokov z úveru a aká bola výška stavebnej prémie. (...) Žalobca uplatňuje úroky z omeškania iba zo sumy nesplatennej časti úveru. Žalobca teda nepožaduje zaplattenie úrokov z omeškania zo sumy kapitalizovaných úrokov a poplatkov (zahnutých v istine pohľadávky).“ Žalobca tiež uviedol, že potom, ako žalovanú vyzval na predčasné zaplattenie celého jej dlhu, žalovaná na jeho splatenie učinila tieto čiastkové úhrady - sumu po 89,- Eur v dňoch 01.10.2018; 31.10.2018; 29.11.2018; 01.03.2019; 29.03.2019; 30.04.2019; 29.05.2019; 01.07.2019 a dňa 30.07.2019.

3. Prílohou žaloby boli: „Úverová zmluva“ č. 31348659/7930 z 12.12.2014 (ďalej len „úverová zmluva“) s jej prílohami, ktorým mali byť „Sadzobník“ (ten predložený nebol, pozn.); „VOP pre stavebné sporenie FLEXIBIL“ v znení účinnom od 01.01.2014 (voľným okom nečitateľný text, pozn.); príloha č. 1 - „Výška, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov“ (nesignovaná zmluvnými stranami, pozn.); príloha č. 2 - „Súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov“ (nesignovaná zmluvnými stranami, pozn.); listy žalobcu adresované žalovanej označené ako „Oznámenie o výplate“ zo 16.12.2014; „Začiatok splácania úveru“

z 22.12.2014 a „Žiadosť o okamžité splatenie úveru“ z 31.08.2018 (žalovanej nedoručená z dôvodu jej neznámeho pobytu, pozn.); ďalej boli pripojené výpisy zo sporiteľských a medziúverových účtov žalovanej za roky 2014 - 2017 a predžalobná výzva právneho zástupcu žalobcu adresovaná žalovanej z 27.08.2019.

4. Upomínací súd vydal 23.09.2019 platobný rozkaz č.k. 25 Up 1112/2019 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým v celom rozsahu vyhovel nároku žalobcu, avšak keďže sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovanej, bol žalobca vyzvaný, aby v lehote 15 dní od doručenia mu výzvy navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, na ktorú žalobca reagoval žiadosťou, aby sa v konaní pokračovalo na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, z ktorého dôvodu upomínací súd 24.02.2020 postúpil vec Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) na ďalšie konanie, ako vecne a miestne príslušnému s tým, že podľa § 10 odsek 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov, došlo týmto úkonom postúpenia ex lege k zrušeniu platobného rozkazu.

5. Žaloba s prílohami bola za účelom vyjadrenia doručená žalovanej do vlastných rúk 22.06.2020, avšak žalovaná ostala v konaní pasívnou a k žalobe sa do rozhodnutia okresného súdu nevyjadrila.

6. Keďže žalovaná si prebrala žalobu, okresný súd vydal dňa 07.10.2020 opätovne platobný rozkaz č. k. 8 Csp 11/2020-101 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým vyhovel nároku žalobcu, avšak keďže sa platobný rozkaz už žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk, okresný súd uznesením č. k. 8 Csp 11/2020-134 zo 06.07.2021 platobný rozkaz pre jeho nedoručenie zrušil.

7. Podaním doručeným okresnému súdu deň pred pojednávaním 11.11.2021 žalobca zobral svoju žalobu čiastočne späť a to v rozsahu zaplatenia 2 225,- Eur z dôvodu, že žalovaná po podaní žaloby učinila na splatenie svojho dlhu ďalšie splátky a to v sumách po 89,- Eur v dňoch 30.08.2019; 01.10.2019; 29.10.2019; 29.11.2019; 31.12.2019; 29.01.2020; 02.03.2020; 31.03.2020; 29.04.2020; 29.05.2020; 30.06.2020; 29.07.2020; 31.08.2020; 29.09.2020; 29.10.2020; 01.12.2020; 29.12.2020; 29.01.2021; 02.03.2021; 30.03.2021; 29.04.2021; 31.05.2021; 29.07.2021; 31.08.2021 a 29.09.2021, t.j. žalovaná tak po podaní žaloby učinila spolu 25 úhrad v sume po 89,- Eur, t.j. v celkovej sume 2 225,- Eur. Žalobca vo svojom vyjadrení tiež uviedol, že má za to, že súd nie je oprávnený vykonávať dokazovanie ohľadom žalobcom tvrdených skutočností, pretože žalovaná sa k nim nevyjadrila a tieto nijako nespochybnila, preto ich treba považovať za nesporné, keďže na ich základe boli v konaní vydané aj platobné rozkazy. Žalobca tiež uviedol cit. „Žalobca si tak uplatňuje pohľadávku v nižšej výške, ako skutočne eviduje. Žalobca pre úplnosť uvádza, že úverová zmluva bola uzatvorená dňa 12.12.2014 (tak ako to vyplýva zo žaloby a samotného dôkazného prostriedku), pričom nesprávny dátum vyplývajúci z výpisov z účtu je pravdepodobne dôsledkom jeho nesprávneho uvedenia (nahodenia) v systéme žalobcu. Táto technická chyba však nemá žiadny vplyv na uplatnený nárok a vzhľadom aj na ostatné identifikátory zmluvného záväzku je zrejmé, že ide o výpisy účtu týkajúce sa práve danej úverovej zmluvy č. 31348659/7930.“

8. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.“

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP „Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.“

10. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca zobral svoju žalobu späť v časti o zaplatenie 2 225,- Eur a to v čase pred začatím meritórneho prejednanie veci na pojednávaní, okresný súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zaplatenia 2 225,- Eur s príslušenstvom, pretože táto suma bola súčasťou pôvodne žalovaných 8 650,51 Eur z ktorých sa žalobca domáhal aj priznania mu príslušenstva, zastavil, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

11. Okresný súd v danej veci nariadil pojednávanie na 12.11.2021, na ktoré boli riadne predvolané obidve sporové strany, pričom žalovanej sa riadne a včas zaslané predvolanie na adresu jej bydliska

evidovanú v reg. obyvateľov a ani na inú adresu nepodarilo doručiť, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a vo veci rozhodol v jej neprítomnosti, pričom na pojednávaní prítomný právny zástupca žalobcu zotrval na svojich písomných vyjadreniach, ktorých sa dovolal s tým, že aktuálne si po čiastočnom späťvzati žaloby žalobca uplatňuje voči žalovanej k náhrade sumu 6 425,51 Eur s prísl.. Na dopyt súdu, kde v úverovej zmluve z 12.12.2014 sa nachádza dojednanie o poplatku za poskytnutie medziúveru; či žalovaná pri podpise úverovej zmluvy mala možnosť nahliadnuť a teda či bola oboznámenou s poisťnou zmluvou medzi žalobcom a Wüstenrot poisťovňou a.s., ku ktorej pristúpila v zmysle čl. VII., bod. 1. úverovej zmluvy, keďže hneď v článku VI., bode 3, úverovej zmluvy sa nachádza prehlásenie, že v prípade smrti žalovanej by jej záväzok prešiel na dedičov, z akého dôvodu teda, resp. v akom rozsahu pokrývalo poistenie pre prípad smrti túto poisťnú udalosť, sa nevedel bližšie vyjadriť, avšak mal za to, že žalovanej bola úverová zmluva riadne predložená a táto ju bez výhrad podpísala, hoci to urobiť nemusela a mohla sa voči jej ustanoveniam ohraďiť, čo neučinila. Preto má za to, že s touto súhlasila a bola s ňou uzrozmenná.

12. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie vyjadreniami sporových strán, ako aj predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

13. Z úverovej zmluvy č. 31348659/7930 z 12.12.2014 vyplýva, že žalobca a žalovaná uzavreli cit. „... spotrebiteľskú zmluvou o medziúvere a následnom stavebnom úvere...“, na základe ktorej mal žalobca cit. „... do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na stavebný úver ...“ poskytnúť žalovanej medziúver v sume 14 000,- Eur s fixnou úrokovou sadzbou 6,99 % p.a. Žalovaná sa zaviazala finančné prostriedky medziúveru použiť výhradne na niektorý z účelov uvedených v § 1 ods. 2 VOP pre stavebné sporenie FLEXIBIL, a to na konkrétne na účel rekonštrukcie nehnuteľnosti s tým, že za účelom kontroly ich účelového využitia sa žalovaná zaviazala umožniť žalobcovi obhliadku rekonštruovanej nehnuteľnosti. Podľa čl. II., bodu 3 úverovej zmluvy, žalovaná mala právo požiadať žalobcu o vyplatenie zálohy zo sumy medziúveru v sume 80 % cieľovej sumy s povinnosťou predložiť originály dokladov preukazujúcich ich účelové použitie a to v lehote do 12 mesiacov od čerpania zálohy s tým, že podľa čl. II., bodu 4 úverovej zmluvy, ak by žalovaná nečerpala medziúver zálohovo alebo ak by ho celý nevyčerpala do 12 mesiacov od podpisu úverovej zmluvy stratila by nárok na čerpanie zálohy alebo jeho nevyčerpanej časti.

V čl. III. úverovej zmluvy boli dojednané podmienky úročenia a splácanie medziúveru, podľa ktorých sa vyplatená časť medziúveru určila dňom jeho vyplatenia a jeho splácanie nastalo mesiacom nasledujúcim po jeho prvom čerpaní za predpokladu, že medziúver by bol prvý krát čerpaný do 20. dňa v mesiaci. V tomto článku sa žalovaná zaviazala z mesačnej splátky poukazovať 0,58 % z cieľovej sumy na medziúverový účet na úhradu úrokov a poplatkov medziúveru, pričom táto suma sa, v prípade súhlasu žalovanej s poistením úveru pre prípad smrti podľa čl. VII. úverovej zmluvy, mala navýšiť o konštantný príplatok za toto poistenie v sume dojedanej v čl. VII., bode 4 úverovej zmluvy. Podľa dojednania v tomto čl. III. úverovej zmluvy bola doba trvania medziúveru dojednaná na 102 mesiacov s tým, že mala končiť pridelením stavebného úveru dňom 01.07.2023, čo bol súčasne dátum konečnej splatnosti medziúveru. Podľa čl. III., bodu 4 úverovej zmluvy boli splátky splatnými k 1. dňu v kalendárnom mesiaci najneskôr do 16. dňa a to vrátane konštantného príplatku za poistenie. Podľa čl. III., bodu 5 úverovej zmluvy cit. „... by mala byť klientom poukazovaná na účet 31348659/7930 celková odporúčaná mesačná suma vo výške 147,00 EUR (...), ktorú následne stavebná sporiteľňa rozúčtuje na spotrebiteľský a medziúverový účet.“ V čl. IV. úverovej zmluvy boli dojednané podmienky pridelenia a poskytnutia medziúveru, pričom podľa jeho bodu 2., pre účely nasporenia sumy, ktorá bola jednou z podmienok pridelenia stavebného úveru sa žalovaná zaviazala počas trvania medziúveru mesačne poukazovať zo splátky na sporiteľský účet vklad vo výške 0,47 % z cieľovej sumy, ktorá nasporená suma po pridelení stavebného úveru mala slúžiť na čiastočné splatenie istiny medziúveru.

V čl. V. úverovej zmluvy boli dojednané podmienky úročenia a splácania stavebného úveru a v čl. VI. úverovej zmluvy zabezpečenie návratnosti medziúveru a stavebného úveru, pričom podľa jeho bodu 3, v prípade smrti žalovanej by jej záväzok z úverovej zmluvy prešiel na jej zákonných dedičov.

Podľa čl. VII., bodu 1 úverovej zmluvy, žalovaná cit. „... v súlade s VOPP súhlasí s poistením na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti prostredníctvom Zmluvy o hromadnom poistení uzatvorenej medzi stavebnou sporiteľňou a Wüstenrot poisťovňou, a.s.“, pričom konštantná suma príplatku za poistenie v sume 7,- Eur bola splatnou s mesačnou splátkou medziúveru.

Podľa čl. VIII., bodu 1 úverovej zmluvy cit. „Ak je klient v omeškaní so zaplatením ktorejkoľvek splátky medziúveru alebo stavebného úveru podľa čl. III. alebo V. a splátky konštantného príplatku v zmysle čl. VII. tejto zmluvy má stavebná sporiteľňa právo úročiť vzniknutý nedoplatok na riadnych splátkach dodatočnou úrokovou sadzbou 25 % p.a. s okamžitou splatnosťou. Upomienky na zaplatenie

omeškaných splátok sú spoplatnené v zmysle Sadzobníka poplatkov stavebnej sporiteľne platného v čase spoplatnenia úkonu.“

Podľa čl. VIII., bodu 2 úverovej zmluvy cit. „Ak klient v stanovených termínoch mešká so zaplacením dvoch splátok medziúveru, stavebného úveru podľa čl. III. alebo V. a splátky konštantného príplatku v zmysle čl. VII. tejto zmluvy alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, resp. vyskytne sa okolnosť uvedená v § 2 12 ods. 2 VOPF je stavebná sporiteľňa oprávnená v prípade ešte nedočerpaného medziúveru alebo stavebného úveru obmedziť alebo úplne zastaviť jeho čerpanie.“

Podľa čl. VIII., bodu 3 úverovej zmluvy cit. „Ak klient nezaplatí niektorú zo splátok podľa čl. III. alebo V. tejto zmluvy, resp. niektorú zo splátok konštantného príplatku v zmysle čl. VII. tejto zmluvy na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je stavebná sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru.“

14. Zoznam štyroch príloh k úverovej zmluve v rozsahu cit. „Sadzobník, VOP, Príloha č. 1 a Príloha č. 2“, bol uvedený za podpismi zmluvných strán, t.j. žalobcu a žalovanej v úverovej zmluve bez konkretizácie príloh č. 1 a č. 2, resp. bez konkretizácie čoho by sa mali týkať.

Podľa „Prílohy č. 1“ ktorá nie je signovaná zmluvnými stranami, boli parametre spotrebiteľského medziúveru nastavené tak, že poplatok za poskytnutie medziúveru bol 168,- Eur s tým, že sa neplatil samostatne, ale bol zaúčtovaný na ťarchu medziúverového účtu pri jeho otvorení; poplatok za výpis z medziúverového účtu bol 5,- Eur a tiež sa neplatil samostatne, ale bol zaúčtovaný na ťarchu medziúverového účtu; výška mesačnej splátky medziúveru bola 81,20 Eur; suma konštantného príplatku za poistenie bola 7,- Eur a počet splátok medziúveru bol 102. V tejto prílohe č. 1 sú uvedené aj parametre následného spotrebiteľského stavebného úveru, avšak keďže žalovaná podmienky na jeho poskytnutie nespĺnila, okresný súd ich na tomto mieste nepovažoval za potrebné uvádzať.

V „Prílohe č. 2“ ktorá nie je signovaná zmluvnými stranami je uvedený rozpis dátumov splatnosti jednotlivých splátok úrokov a poplatkov medziúveru v sume po 81,20 Eur mesačne a tiež konštantného príplatku za poistenie v sume po 7,- Eur a to v prípade medziúveru za obdobie od 01.01.2015 do 30.06.2023 a v prípade stavebného úveru za obdobie od 01.07.2023 do 01.12.2029. V tabuľke nie je rozpis predpokladaných splátok do sporiaceho účtu.

15. Listom zo 16.12.2014 označeným ako „Oznámenie o výplate“ žalobca oznámil žalovanej, že na jej protiúčet v VÚB a.s. jej vyplatil sumu medziúveru vo výške 11 200,- Eur s tým, že na medziúverovom účte má ešte k dispozícii 2 800,- Eur.

16. Listom z 22.12.2014 označeným ako „Začiatok splácania úveru“ žalobca upozornil žalovanú, že s účinnosťou od 01.01.2015 je povinná poukazovať v prospech žalobcu na splatenie medziúveru sumu 154,- Eur mesačne s upozornením, že táto suma zahŕňa ja príplatok 7,- Eur za poistenie.

17. Listom z 31.08.2018 označeným ako „Žiadosť o okamžité splatenie úveru“ žalobca oznámil žalovanej, že keďže aj napriek opakovaným výzvam svoj záväzok z úverovej zmluvy nespĺnila, stal sa jej úver predčasne splatným k 31.08.2018 a to v sume 9 451,51 Eur.

18. Podľa výpisov zo sporiaceho účtu a z medziúverového účtu žalovanej za roky 12/2014 - 08/2018, žalovaná:

- v roku 2014 neučinila na jednu platbu, pretože medziúver mala začať splácať až od 01.01.2015;
- v roku 2015 - žalovaná učinila celkovo splátky v sume 1 209,60 Eur z čoho suma 350,- Eur bola zúčtovaná v prospech sporiaceho účtu, na ktorý boli pripísané aj úroky z tohto sporenia v sume 3,80 Eur a suma 859,60 Eur z učených platieb bola zúčtovaná v prospech medziúverového účtu na splatenie úrokov a poplatkov medziúveru ($350 + 859,60 = 1 209,60 +$ úroky zo sporenia $3,80 = 1 213,40$ Eur);
- v roku 2016 - žalovaná učinila celkovo splátky v sume 2 496,79 Eur z čoho suma 1 406,23 Eur bola zúčtovaná v prospech sporiaceho účtu, na ktorý boli pripísané aj úroky z tohto sporenia v sume 12,90 Eur a tiež tu bola pripísaná štátna prémie v sume 16,94 Eur a suma 1 090,56 Eur z učených platieb bola zúčtovaná v prospech medziúverového účtu na splatenie úrokov a poplatkov medziúveru ($1 406,23 + 1 090,56 = 2 496,79 +$ úroky zo sporenia $12,90 +$ štátna prémie $16,94 = 2 526,63$ Eur);
- v roku 2017 - žalovaná učinila celkovo splátky v sume 1 821,35 Eur z čoho suma 583,- Eur bola zúčtovaná v prospech sporiaceho účtu, na ktorý boli pripísané aj úroky z tohto sporenia v sume 19,35

Eur a tiež tu bola pripísaná štátna prémie v sume 66,39 Eur a suma 1 238,35 Eur z učených platieb bola zúčtovaná v prospech medziúverového účtu na splatenie úrokov a poplatkov medziúveru ($583 + 1\,238,35 = 1\,821,35$ + úroky zo sporenia 19,35 + štátna prémie 66,39 = 1 907,09 Eur);
- do 31.08.2018 - žalovaná učinila celkovo splátky v sume 592,- Eur z čoho suma 238,40 Eur bola zúčtovaná v prospech sporiaceho účtu, na ktorý boli pripísané aj úroky z tohto sporenia v sume 16,69 Eur a tiež tu bola pripísaná štátna prémie v sume 28,10 Eur a suma 353,60 Eur z učených platieb bola zúčtovaná v prospech medziúverového účtu na splatenie úrokov a poplatkov medziúveru ($238,40 + 353,60 = 592$ + úroky zo sporenia 16,69 + štátna prémie 28,10 = 636,79 Eur).
Žalovaná tak z obdobia od 01.01.2015 do 31.08.2018 zaplatila splátkami sumu 6 119,74 Eur ($1\,209,60 + 2\,496,79 + 1\,821,35 + 592 = 6\,119,74$) a vrátane úrokov zo sporenia a pripísaných štátnych prémie v celkovej sume spolu 164,17 Eur (r. 2015 úroky zo sporenia 3,80 + r. 2016 úroky zo sporenia 12,90 + r. 2016 štátna prémie 16,94 + r. 2017 úroky zo sporenia 19,35 + r. 2017 štátna prémie 66,39 + r. 2018 úroky zo sporenia 16,69 + r. 2018 štátna prémie 28,10 = 164,17) tak táto kreditná suma na účtoch žalovanej je vo výške 6 283,91 Eur ($6\,119,74 + 164,17 = 6\,283,91$).

19. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

20. Podľa § 298 ods. 1 CSP „Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

21. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBchZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

23. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.“

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“

24. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,“

25. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

26. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

27. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o stavebnom sporení“) „Účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území Slovenskej republiky (ďalej len "stavebný účel") uvedených v § 11 ods. 1 z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.“

28. Podľa § 2 ods. 1 zákona o stavebnom sporení v znení účinnom v rozhodnom čase „Stavebným sporením sa rozumie

a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov,

b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len "stavebný úver").“

29. Podľa § 7 ods. 3 zákona o stavebnom sporení v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať

a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi,

b) úrokovú sadzbu stavebného úveru,

c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru,

d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru,

e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere,

f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.“

30. Podľa § 7 ods. 5 zákona o stavebnom sporení v znení účinnom v rozhodnom čase „Stavebnej sporiteľni sa zakazuje požadovať od stavebného sporiteľa, ktorý je fyzickou osobou-nepodnikateľom, alebo od inej fyzickej osoby-nepodnikateľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu stavebného úveru alebo iného úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený takýto úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas stavebného sporiteľa, ktorý je fyzickou osobou-nepodnikateľom, alebo inej fyzickej osoby-nepodnikateľa.“

31. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.“

32. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

33. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti; zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

34. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.“

35. Podľa § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“

36. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.“

37. Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.“

38. Podľa § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Kontrolu dodržiavania povinností ustanovených týmto zákonom vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia, ak osobitný zákon neustanovuje inak; toto ustanovenie sa nevzťahuje na vedenie registra veriteľov.“

39. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola 12.12.2014 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom medziúvere (ďalej len „úverová zmluva“), ktorá skutočnosť napokon vyplýva aj z explicitného znenia jej návestia pred preambulou podľa ktorého že žalobca a žalovaná uzavreli cit. „... spotrebiteľskú zmluvou o medziúvere a následnom stavebnom úvere...“, takže medzi žalobcom a žalovanou nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom nimi uzavretej úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalobca pri jej uzatváraní vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet jeho podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý medziúver za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter medziúveru. V súvislosti s uvedeným záväzkovo-právnym vzťahom medzi žalobcom a žalovanou je teda nutné podotknúť, že úverová zmluva je absolútnym obchodom (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka) a preto by sa na ňu za iných okolností vzťahovali príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), avšak práve vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, prednosť pred týmito ustanoveniami majú ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou spotrebiteľského práva a to predovšetkým § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň zákon o spotrebiteľských úveroch. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol medziúver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

40. Žalobca a žalovaná uzavreli úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať aj náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

41. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Za účelom poskytnutia ochrany spotrebiteľovi, ktorá však samozrejme nemá byť bezbrehá, ale trieszva, tak ako to v žalobcom označenej judikatúre poznamenal aj Ústavný súd SR, t.j. taká, aby bolo dané zadosť zákonu aj bez potreby jeho extenzívneho výkladu a dotvárania jeho ustanovení, je povinnosťou súdu skúmať náležitosti úverovej zmluvy v interakcii na explicitné zákonné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, aj za situácie, kedy sa spotrebiteľ nevyjadril, pretože ten zväčša týmto ustanoveniam ani nerozumie, aby ich vecne rozporoval. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovanej) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

42. Pokiaľ ide o istinu medziúveru, okresný súd v prvom rade podotýka, že podľa úverovej zmluvy uzavretej 12.12.2014 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom síce na jej základe mal byť žalovanej poskytnutý medziúver vo výške 14 000,- Eur, avšak zo samotným žalobcom predloženého listu „Oznámenie o výplate“ zo 16.12.2014 vyplýva, že medziúver žalovaná v skutočnosti čerpana iba v sume 11 200,- Eur, pričom dôkaz o jeho dočerpaní žalovanou v celej úverovou zmluvou proklamovanej sume žalobca nepredložil, okrem toho však aj suma schváleného medziúveru vo výške 14 000,- Eur, ako údaj podľa cit. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie cit. „celkovej výšky ... spotrebiteľského úveru“, je v úverovej zmluve podľa okresného súdu uvedený zmätočne, pretože z úverovej zmluvy z 12.12.2014 síce vyplýva, že na jej základe mal byť žalovanej poskytnutý medziúver vo výške 14 000,- Eur, avšak zo samotným žalobcom predloženej prílohy č. 1 k tejto „úverovej zmluve“ je zrejmé, že v deň čerpania medziúveru, t.j. v deň otvorenia medziúverového účtu bola žalovanej z neho zúčtovaná v prospech žalobcu suma 168,- Eur a to ako poplatok za poskytnutie medziúveru, ktorú sumu poplatku okresný súd nezohľadnil ako súčasť reálne žalovanej poskytnutej istiny medziúveru, pretože dojednanie tohto poplatku v úverovej zmluve nemožno považovať za individuálne dojednané, keďže úverová zmluva bola vopred predtlačená bez možnosti vpisovania nových údajov, takže žalovaná (spotrebiteľ) nemala možnosť toto dojednanie o poplatku za spracovanie medziúveru ani osobitne vyjednať ani ovplyvniť jeho znenie a navyše samotná úverová zmluva z 12.12.2014 v tomto smere v žiadnom zo svojich zmluvnými stranami signovaných ustanoveniach ani neobsahuje žiadny údaj o konkrétnej sume tohto poplatku a ani údaj o prípadnom výpočte sumy tohto poplatku, t.j. z úverovej zmluvy ani nie je zrejším spôsob resp. postup, akým žalobca k uvedenej sume poplatku došiel, resp. od čoho odvíjal jeho výšku, aby si v prípade matematicky zdatnejšieho spotrebiteľa, tento mohol overiť správnosť výšky tohto poplatku, ale údaj o tomto poplatku sa „objavuje“ až v prílohe č. 1, ktorá však žalovanou ako spotrebiteľom nie je signovaná a navyše v úverovej zmluve z 12.12.2014 ani nie je táto príloha pomenovaná, takže nie je ani zrejším, či sa skutočne jedná o prílohu k úverovej zmluve. Z úverovej zmluvy nie je zrejme ani v čom spočívalo protiplnenie za zaplatenie tohto poplatku a aj keď keby bolo pripustené, že tento poplatok, ktorý žalobca sám označil ako „poplatok za poskytnutie medziúveru“, že by teda mohol zahŕňať „cenu“ organizačných, administratívnych a ostatných priamych či nepriamych nákladov žalobcu za poskytnutie úveru, tak v tej súvislosti okresný súd uvádza, že v úverovej zmluve z 12.12.2014 nie je vyčíslená „cena“ týchto

organizačných, administratívnych a ostatných priamych či nepriamych nákladov žalobcu, v súvislosti s vynaložením ktorých si tento poplatok žalobca účtoval. Na tomto mieste je nutné podotknúť, že žalobca, ktorého podnikateľskou činnosťou je poskytovanie spotrebiteľských úverov širokej verejnosti, si nemohol spravodlivo nárokovať, aby všetky náklady s prevádzkovaním tejto jeho činnosti vykonávanej v jeho vlastný prospech za účelom dosiahnutia zisku, hradil spotrebiteľ tak, aby žalobca v konečnom dôsledku túto svoju činnosť vykonával bez akýchkoľvek nákladov a to doslova využívajúc, resp. zneužívajúc to, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú terminológiu spotrebiteľ nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah a dodávateľ súc si toho vedomý do všeobecných štandardizovaných dojednaní „vpašuje“ aj prehlásenie spotrebiteľa o tom, že je uzrozumený aj s úhradou týchto nákladov, za ktoré sa mu neposkytuje primerané protiplnenie, resp. ani netuší náhradu za aké náklady platí. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie poskytované spotrebiteľovi v jeho záujme, nie v záujme dodávateľa. V tejto spojitosti okresný súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 z 03.05.2010, podľa ktorého poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné cit. „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajinský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie.“

Podľa okresného súdu dojednanie poplatku za poskytnutie medziúveru nemožno považovať ani za hlavný predmet plnenia, jedná sa iba o podmienené plnenie, resp. o plnenie ktorým žalobca podmienil hlavný predmet plnenia, t.j. až zaplatením tohto poplatku žalobca podmienil poskytnutie medziúveru žalovanej ako spotrebiteľovi. Tento poplatok bol splatným vopred, t.j. pri prvom reálnom čerpaní medziúveru, ktorý tak žalovanej nebol poskytnutý v plnej, v úverovej zmluve proklamovanej sume, v ktorom dôsledku bola žalovaná (spotrebiteľ) takýmto postupom žalobcu v podstate zbavená slobodného rozhodnutia, ako naložiť s finančnými prostriedkami, ktoré jej mali byť v rámci medziúveru poskytnuté a ktoré bola zaviazaná spolu s odplatom za ich poskytnutie vrátiť.

Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Z rozhodovacej činnosti súdov vyplýva, že za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch).

Táto ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení, tak ako tomu bolo aj v tomto prípade. V tomto prípade však ex offo zo strany okresného súdu nedošlo ku konštatovaniu neprijateľnosti zmluvného dojednania týkajúceho sa platenia poplatku za administratívne náklady žalobcu za poskytnutie medziúveru, pretože toto dojednanie o konkrétnej sume poplatku v úverovej zmluve, ako už bolo uvedené, ani nie je a napokon žalovaná (spotrebiteľ) nebola povinná platiť tento poplatok aj z dôvodu bezpoplatkovosti úverovej zmluvy (viď ďalej).

Keďže vzhľadom na uvedené, mal okresný súd za to, že poplatok za poskytnutie medziúveru nebol v úverovej zmluve transparentne a zákonne dojednaný a teda ho v súlade s § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od spotrebiteľa požadovať, preto, ako už bolo uvedené okresný súd tento poplatok nezohľadnil ako súčasť reálne žalovanej poskytnutej istiny medziúveru, z ktorého dôvodu tak už v základnej náležitosti úverovej zmluvy a to v uvedení výšky sumy medziúveru je úverová zmluva zavádzajúca, vyvolávajúca dojem, že dlžníkovi (žalovanej) bude poskytnutá tam uvedená suma 14 000,- Eur, čo možno tiež považovať za klamanie spotrebiteľa. V dôsledku uvedeného, údaj o celkovej výške poskytnutého medziúveru, uvedený v úverovej zmluve z 12.12.2014 sumou 14 000,- Eur, je zjavne nesprávny, čím podľa okresného súdu, nie je dodržaná zákonom predpísaná obligatórna náležitosť

spotrebiteľských úverových zmlúv podľa cit. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch a to je uvedenie „celkovej výšky ... spotrebiteľského úveru“, v ktorom dôsledku podľa cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch je medziúver poskytnutý žalovanej potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, pretože akékoľvek obchádzanie kogentnej zákonnej definície spotrebiteľského úveru a nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nie je možné hodnotiť inak než obchádzanie zákona (§ 39 OZ, podľa ktorého „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom“, podobne napr. OS Spišská Nová Ves sp. zn. 8Csp 49/2018 zo 07.10.2020 v nadväznosti na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 9 Co 93/2019-176 z 12.02.2020).

43. Nadväzne na uvedené, keďže podľa prílohy č. 2 k zákonu o spotrebiteľských úveroch bol v čase uzavretia úverovej zmluvy údaj o výške čerpaného úveru, jedným z podstatných parametrov pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ako jedného z, pre spotrebiteľa, kľúčových ukazovateľov pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií, tak v dôsledku jeho nesprávnosti v úverovej zmluve, pretože úver mal byť reálne žalovanej poskytnutý v nižšej sume 13 832,- Eur (14 000 - 168 = 13 832), než ako bola jeho suma uvedená v úverovej zmluve, musela byť na základe tohto chybného údaju zákonite nesprávne vypočítaná aj RPMN, na výpočet ktorej musel byť údaj o sume medziúveru použitý a teda aj z tohto dôvodu je žalovanej poskytnutý medziúver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov.

44. Na tomto mieste okresný súd podotýka, že keďže absencia, čo už i len jednej zákonnej náležitosti v úverovej zmluve v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, odôvodňuje legitímne prijať záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti medziúveru, by už nebolo azda ani potrebným zaoberať sa ďalšími dôvodmi, pre ktoré okresný súd dotknutý úverový vzťah medzi žalobcom a žalovanou za taký vyhodnotil, avšak z dôvodu jednako presvedčivosti svojho rozhodnutia a jednako z dôvodu poskytnutia materiálne právnej ochrany nárokov sporových strán, sa okresný súd venoval aj týmto ďalším dôvodom.

45. Údaj o RPMN je pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vedenie účtu, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. V danom prípade podľa okresného súdu v úverovej zmluve z 12.12.2014 absolútne absentuje aj zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to jednako uvedenie RPMN a jednako uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. priamo v úverovej zmluve absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy s prehľadným uvedením všetkých predpokladov k jej výpočtu použitých. Okresný súd má za to, že v danom prípade v úverovej zmluve nie sú v súlade s dikciou cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch prehľadne uvedené všetky potrebné údaje, žalobcom (dodávateľom) použité pre výpočet RPMN, pretože nie je úlohou spotrebiteľa hľadať a „pátrať“ v úverovej zmluve, či táto obsahuje všetky potrebné údaje pre výpočet RPMN, o ktorých spotrebiteľ napokon ani len nemá vedomosť, ktoré všetky údaje to sú (teda nevie ani ktoré má hľadať) a aj preto spotrebiteľ má mať prehľadne a na jednom mieste priamo v úverovej zmluve sprístupnené všetky tieto vstupné údaje k výpočtu RPMN použité. S poukazom na cit. § 9 ods. 2 písm. j), § 19 ods. 1, 2 a § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, má okresný súd za to, že zákon o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy vyžadoval, aby v úverovej zmluve boli uvedené nie len predpoklady na výpočet RPMN, ale aj samotný jej výpočet, pretože, ako sa z citovaných noriem javí, výpočet RPMN nie je len internou záležitosťou dodávateľa (veriteľa), ktorý by mal v úverovej zmluve uviesť už len výsledok tohto svojho výpočtu, ale tento výpočet má byť transparentným (prehľadným) s komplexným uvedením vstupných premenných na jej výpočet použitých (aby aj spotrebiteľ vedel, ktoré z množstva údajov uvedených v úverovej zmluve sú práve tými, ktoré sú pre výpočet RPMN dôležité), tak aby tento výpočet bol odkontrolovateľným nie len samotným spotrebiteľom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale hlavne a predovšetkým, aby bol odkontrolovateľným aj hocikedy spätne kontrolným orgánom za účelom zistenia, ako a či dodávateľ (veriteľ) v ktoromkoľvek čase postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Ak by totižto tomu tak nebolo a platilo by, že zákonu by bolo dané zadosť, ak by údaje použité pre výpočet RPMN, bez jej výpočtu, boli uvedené v úverovej zmluve a to na jej rôznych miestach, za ktoré údaje

možno považovať výšku úveru (tá je navyše v tomto prípade uvedená nesprávne, viď vyššie), výšku splátky (tá navyše nie je formalizovaná do konkrétnej sumy, ale je vyjadrená len percentuálne, viď ďalej), jej periodicitu a počet, výšku úrokovej sadzby a poplatkov, a ktoré údaje sú v zmysle cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obligatornými náležitosťami úverovej zmluvy už podľa písmen g), i) a k) tohto ustanovenia, tak potom by zákonodarca logicky nevyžadoval výpočet RPMN a tieto k výpočtu RPMN použité údaje duplicitne aj podľa písmena j) cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase a už vôbec by neuvádzal v prílohe tohto zákona aj vzorec resp. rovnicu tohto výpočtu RPMN s odkazom na jeho aplikáciu podľa cit. § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase. Samozrejme podľa okresného súdu, aj v tomto prípade platí pri pochybnostiach o obsahu úverových zmlúv, všeobecné výkladové pravidlo uprednostňujúce výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Nad rámec okresný súd pre úplnosť veci len dodáva, že v tomto smere nepostačuje ani to, ak by sa predmetný výpočet RPMN nachádzal v samostatnom dokumente, ktorý by mal napr. iba charakter predzmluvného formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, ktorý veriteľa (dodávateľa) nezbavuje povinnosti predmetnú náležitosť uviesť aj v samotnej úverovej zmluve, tak ako to vyžaduje zákonná diktanda § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré ustanovenie vyžaduje, aby táto náležitosť bola obligatornou náležitosťou bezprostredne spotrebiteľskej zmluvy podpísanej oboma zmluvnými stranami a nie iných, vznik úverového vzťahu „sprevádzajúcich“ formulárov, či žiadostí.

46. Okrem toho s výpočtom RPMN súvisí aj otázka poplatku za poistenie, ktorý je súčasťou RPMN iba v prípade, ak poistenie úveru je podmienkou jeho poskytnutia, pričom v danom prípade, keďže, ako už bolo konštatované, v úverovej zmluve absentuje explicitné uvedenie výpočtu RPMN a vstupných premenných k tomuto výpočtu použitých, nie je ani zrejmé či poplatok za poistenie v sume 7,- Eur mesačne bol alebo nebol súčasťou výpočtu RPMN. Napokon pokiaľ ide o poistenie, z úverovej zmluvy z 12.12.2014 a to z jej čl. VII., bodu 1 iba vypláva, že žalovaná cit. „... v súlade s VOPP súhlasí s poistením na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti prostredníctvom Zmluvy o hromadnom poistení uzatvorenej medzi stavebnou sporiteľňou a Wüstenrot poisťovňou, a.s.“, avšak už bez bližšej konkretizácie napr. výnimiek z tohto typu poistenia a bez vedomosti o podmienkach poistného krytia, keďže nebolo preukázaným, žeby žalovaná ako spotrebiteľ bola oboznámená s obsahom zmluvy o hromadnom poistení uzatvorenej medzi stavebnou sporiteľňou, tj. žalobcom na jednej strane a Wüstenrot poisťovňou, a.s. na strane druhej, ku ktorej mala žalovaná aj bez tejto vedomosti bez ďalšieho pristúpiť, nehovoriac jednako o tom, že aj keď v zmysle tohto čl. VII. mala byť žalovaná poistená pre prípad smrti, tak podľa čl. VI., bodu 3 úverovej zmluvy v prípade smrti žalovanej by jej záväzok voči žalobcovi nepreplatila titulom tohto poistenia Wüstenrot poisťovňa, a.s., ale tento jej záväzok by prešiel na jej dedičov. V tejto súvislosti okresný súd v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka podrobil kontrole ustanovenie čl. VII. úverovej zmluvy z 12.12.2014 a dojednanie o poistnom vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. v neprospech žalovanej. Uvedené ustanovenie je totižto v prvom rade súčasťou úverovej zmluvy formulárového typu, ktorého znenie pripravil žalobca a do znenia ktorého žalovaná ako spotrebiteľ nemala možnosť zasiahnuť, resp. ovplyvniť jeho znenie, ak mala záujem o medziúver, t.j. toto ustanovenie nie je možné považovať za individuálne dojednané v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navyše v tomto ustanovení sa žalovanej ukladá povinnosť podrobiť sa dojednaniám v poistnej zmluve uzavretej veriteľom (žalobcom) s vopred ním (rozumej žalobcom) určenou poisťovňou, opäť bez možnosti žalovanej (spotrebiteľa) ovplyvniť jej výber a navyše bez možnosti nahliadnutia do tejto poistnej zmluvy, t.j. bez bližšej vedomosti žalovanej o rozsahu poistenia, keďže napr. z predmetného zmluvného dojednanie nie je jednoznačne zrejmé či napr. toto poistenie pokrýva aj riziko smrti v dôsledku choroby, ktorou by eventuálne poistený už trpel v čase uzavretia poistnej zmluvy, prípadne či a aké výnimky z poistenia zahŕňa tento typ poistenia a pod.. Z uvedených dôvodov, okresný súd v súlade s § 298 ods. 1 CSP vo výrokovej časti tohto rozsudku konštatoval vzhľadom na formuláciu tejto zmluvnej podmienky jej neprijateľnosť a keďže neprijateľné zmluvné dojednanie je podľa cit. § 53 ods. 5 OZ neplatné a teda na jeho základe nemôže vzniknúť žiadny právne relevantný záväzok, okresný súd zohľadnil celú sumu zaplatenú žalovanou na takto neplatne dojednané poistné v prospech splatenia dlžnej sumy istiny medziúveru (viď ďalej).

47. Okrem toho okresný súd má tiež za to, že v úverovej zmluve absentuje aj náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase a to je uvedenie cit. „... výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia...“, pričom okresný súd sa v tejto otázke stotožňuje s

rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018, v ktorom krajský súd jednako odôvodnil odklon od skoršej judikatúry a jednako sa vysporiadal aj s otázkou nepriameho účinku smernice.

Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018 taktiež uviedol cit.: „Primárnemu účelu právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. písm. k) predmetného zákona však zodpovedá len taký výklad, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva uvádzajúca uvedenie celkovej výšky mesačnej splátky, neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky, čo je napriek odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa.

Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica Rady 93/13/EHS zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice do Zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“.

V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematického vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridržiaval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je neprípustný. V neposlednom rade je potrebné si uvedomiť, že Súdny dvor Európskej únie vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor Európskej únie aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.“

Okresný súd má taktiež za to, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch skrz Súdny dvorom Európskej únie výklad Smernice Rady 93/13/EHS, je v okolnostiach aplikácie Slovenského zákona o spotrebiteľských úveroch irelevantným, pretože Súdny dvor Európskej únie je oprávnený vykladať len právo Európskej únie, ale nie aj právo vnútroštátne, preto ako to uviedol aj krajský súd, Súdny dvor Európskej únie sa cit. „... nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.“ Okresný súd navyše uvádza, že podľa jeho názoru, požiadavka uvádzať v úverovej zmluve, ako jej podstatnú náležitosť, aj rozpis resp. skladu každej jednej splátky úveru na sumu istiny, úroku a poplatku, je plne legitímnou a súhlasnou s cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože už aj z jeho samotného znenia vyplýva, že úvodné uvádzacie slovné spojenie cit. „výšku, počet a termíny splátok ...“ sa významovo aj gramaticky viaže resp. vzťahuje na každú z v tomto ustanovení zmienenu veličinu t.j. na istinu, úrok aj poplatky, čo v rozmenenom na drobné znamená, že podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, má úverová zmluva obsahovať (i) „výšku, počet a termíny splátok istiny“ (ii) „výšku, počet a termíny splátok úrokov“ a (iii) „výšku, počet a termíny splátok iných poplatkov“, ktorú zákonnú požiadavku úverová zmluva z 12.12.2014 nespĺňa. Podľa okresného súdu, ani v tomto prípade nie je možné, zamieňať požiadavku uvádzať priamo v úverovej zmluve presnú vnútornú skladbu (vnútorné členenie) každej splátky na istinu, úrok a poplatky s

požiadavkou podľa ktorej, veriteľ (žalobca) poskytne spotrebiteľovi (žalovaná) kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu na požiadanie a bezplatne amortizačnú tabuľku s týmto rozpisom, pretože ak by to bolo možné zamieňať, tak potom by opäť zákonodarca v cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, neuvádzal osve popri § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona ako podstatnú náležitosť úverovej zmluvy aj poučenie o práve spotrebiteľa vyžiadať si od veriteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ale zákonodarca by uviedol len jednu z týchto požiadaviek ako podstatnú náležitosť úverovej zmluvy. Inými slovami, absenciu jednej z uvedených zákonných náležitostí úverovej zmluvy nie je možné nahrádzať resp. ospravedlňovať ďalšou resp. inou jej zákonnou náležitosťou.

Napokon okresný súd podotýka, že ani uvedenie rozpisu jednotlivých splátok medziúveru a príplatku za poistenie v prílohe č. 2, ktorá opäť nie je signovaná žalovanou a keďže ani táto príloha nie je vo vymenovaní príloh v úverovej zmluve identifikovaná, ani nie je zrejším, či skutočne bola prílohou úverovej zmluvy, nepostačuje na naplnenie dikcie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré ustanovenie vyžaduje, aby táto náležitosť bola bezprostredne súčasťou úverovej zmluvy, tj. ani bola súčasťou dvojstranného právneho úkonu signovaného na znak súhlasu obidvoma zmluvnými stranami a nie iba jej prílohou. Navyše v tomto prípade je nutné poznamenať aj to, že suma mesačnej splátky do sporiaceho účtu a do medziúverového účtu, ktorú mala žalovaná platiť, nie je v úverovej zmluve z 12.12.2014 presne pre spotrebiteľa zrozumiteľne a transparentne uvedená jej číselným vyjadrením, ale je uvedená len percentuálne - splátka do sporiaceho účtu bola 0,47 % z cieľovej sumy (pri cieľovej sume 14 000,- Eur to teda je 65,80 Eur) a splátka do medziúverového účtu bola 0,58 % z cieľovej sumy (pri cieľovej sume 14 000,- Eur to teda je 81,20 Eur), čo opäť nezodpovedá požiadavke transparentného informovania spotrebiteľa, keďže spotrebiteľ by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky, pričom treba mať stále na zreteli, že žalobca (dodávateľ) poskytuje úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti, pričom aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu predstavu o podmienkach finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu.

48. No a napokon okresný súd konštatuje, že v úverovej zmluve z 12.12.2014 absentuje aj obligatórny zákonný úrad podľa cit. § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch a to je uvedenie priemernej RPMN.

49. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k záveru, že úverová zmluva z 12.12.2014 neobsahuje náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy ustanovené cit. § 9 ods. 2 písm. g), j), k) a y) zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch to má za následok, že spotrebiteľský medziúver poskytnutý žalovanej na základe tejto úverovej zmluvy, je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd aj v tejto časti (úrokov a poplatkov) žalobu zamietol.

50. Z dôvodu záveru, že medziúver je bezúročný a bezpoplatkový, sa všetky žalovanou učené platby na jeho splatenie započítali v prospech splatenia istiny jej reálne poskytnutého medziúveru, ktorý jej bol poskytnutý vo výške 11 032,- Eur [t.j. po odpočítaní sumy poplatku za poskytnutie úveru vo výške 168,- Eur od sumy čerpanej zálohy medziúveru 11 200,- Eur, pretože poplatok za poskytnutie úveru súd nezapočítal do výšky poskytnutého medziúveru, keďže jeho dojednanie je neplatným dojednaním a žalovaná ho musela zaplatiť, pričom keďže z listu žalobcu „Oznámenie o výpláte“ zo 16.12.2014 vyplýva, že po čerpaní zálohy zo schválenej sumy medziúveru 14 000,- Eur mala žalovaná k dispozícii ešte 2 800,- Eur, je zrejším, že poplatok bol žalovanej zúčtovaný už z čerpanej zálohy medziúveru, tj. pri prvom otvorení medziúverového účtu], pričom do doby zosplatnenia medziúveru dňa 31.08.2018, podľa žalobcom predložených výpisov zo sporiaceho a medziúverového účtu, žalovaná za obdobie od 01.01.2015 do 31.08.2018 zaplatila splátkami sumu celkovo 6 119,74 Eur, pričom ku kreditným operáciám na označených účtoch žalovanej je nutné pripočítať nie len jej priame platby, ale v jej prospech aj sumy pripísané ako úroky z ňou samotnou nasporených finančných prostriedkov a tiež štátne prémie za obdobie od 01.01.2015 do 31.08.2018 v celkovej sume 164,17 Eur, ale aj čiastkové úhrady, ktoré žalovaná učinila na splatenie medziúveru v dobe po jeho zosplatnení do podania žaloby a to v sume po 89,- Eur v dňoch 01.10.2018; 31.10.2018; 29.11.2018; 01.03.2019; 29.03.2019; 30.04.2019; 29.05.2019; 01.07.2019 a dňa 30.07.2019, tj. celkovo tak po zosplatnení medziúveru do podania žaloby žalovaná zaplatila ešte sumu 801,- Eur (9 x 89); a napokon je treba započítať aj úhrady žalovanej, ktoré v sume 2 225,- Eur splátkami po 89,- Eur učinila aj v čase po podaní žaloby, t.j. spolu tak žalovaná na splatenie jej poskytnutého medziúveru buď priamo zaplatila a z nasporenej sumy získala či už titulom úroku alebo štátnej prémie sumu 9 309,91 Eur (6 119,74 + 164,17 + 801 + 2 225 = 9 309,91), ktorú sumu okresný

súd započítal ako sumu na splatenie žalovanej reálne poskytnutej zálohy medziúveru, takže žalovanej tak z tohto reálne čerpaného medziúveru ostáva žalobcovi splatiť ešte sumu 1 722,09 Eur (11 032 - 9 309,91 = 1 722,09), k úhrade ktorej okresný súd žalovanú zaviazal tak, ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

51. Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

52. Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

53. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

54. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaná sa so splnením svojho záväzku prvýkrát dostala do omeškania 01.09.2018, t.j. deň po zosplatnení medziúveru, ku ktorému došlo 31.08.2018, keď neuhradila ročný dlh, preto jej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania, preto okresný súd žalobcovi priznal aj nárok na úrok z omeškania od 01.09.2018 a to v súlade s aktuálnymi sadzbami zákonných úrokov z omeškania pre občianskoprávne vzťahy ku dňu omeškania, vo výške 5 % ročne z okresným súdom ustálenej dlžnej sumy nesplateného medziúveru, ktorý bol ku dňu zosplatnenia v sume 4 748,09 Eur [11 032 - (6 119,74 + 164,17) = 4 748,09], ktorá suma výpočtového základu pre úrok z omeškania sa následne postupne ponížovala o sumu žalovanou učených splátok v sume po 89,- Eur v dňoch 01.10.2018; 31.10.2018; 29.11.2018; 01.03.2019; 29.03.2019; 30.04.2019; 29.05.2019; 01.07.2019 a dňa 30.07.2019, 30.08.2019; 01.10.2019; 29.10.2019; 29.11.2019; 31.12.2019; 29.01.2020; 02.03.2020; 31.03.2020; 29.04.2020; 29.05.2020; 30.06.2020; 29.07.2020; 31.08.2020; 29.09.2020; 29.10.2020; 01.12.2020; 29.12.2020; 29.01.2021; 02.03.2021; 30.03.2021; 29.04.2021; 31.05.2021; 29.07.2021; 31.08.2021 a 29.09.2021 tak, ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia a vo zvyšku prevyšujúcim tento žalobcom uplatnený nárok, okresný súd žalobu zamietol, tak ako to je uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia.

55. Podľa § 232 ods. 3 CSP „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

56. Okresný súd v danom prípade vzhladol potrebu prihliadnuť na mimoriadnu situáciu v súvislosti s následkami pandémie nebezpečnej nakažlivej choroby, kedy množstvo ľudí prišlo o prácu a nemá pravidelný príjem alebo ho má v zníženej miere za situácie, kedy musia zabezpečovať primárne základné životné potreby, preto okresný súd považuje za odôvodnené v tejto situácii, využiť jemu zákonom dané oprávnenie predĺžiť lehotu na priznané plnenie, a z tohto dôvodu okresný súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi jemu prisúdenú čiastku v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

57. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

59. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

60. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy

8 650,51 Eur, pričom úspech mal v podstate v časti o zaplatenie 3 947,09 Eur, t.j. priznaný nárok 1 722,09 Eur + žalovanou po podaní žaloby dobrovoľne splatený nárok v sume 2 225,- Eur = 3 947,09 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 45,63 % a neúspech v rozsahu 54,37 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje na druhej strane úspech žalovanej a naopak. Vzhľadom na uvedené, by tak v konaní pomerne úspešnejšej žalovanej svedčal proti v konaní pomerne neúspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania, avšak keďže žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli (k žalobe sa ani len nevyjadřila), okresný súd jej túto náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi

stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.